

РЕШЕНИЕ

№ 88

гр. ХАСКОВО, 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, I-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МИЛЕНА Д. ДЕЧЕВА

Членове: ЖУЛИЕТА КР. СЕРАФИМОВА-
ДИМИТРОВА
ГЕОРГИ К. МИЛКОТЕВ

при участието на секретаря Р. В. Н.
като разгледа докладваното от ЖУЛИЕТА КР. СЕРАФИМОВА-
ДИМИТРОВА Въззивно гражданско дело № 20245600500096 по описа за
2024 година

Производството е въззивно по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

Образувано е по въззивна жалба, с вх.№9818/14.12.2023г. подадена от „Електроразпределение Юг“ ЕАД, с ЕИК 115 552 190, гр. Пловдив против Решение №198/01.12.2023 г. на Районен съд – Харманли по гр. дело №437/2023 г., по описа на съда.

С Решение № 340/10.11.2023г., по гр. дело № 571/2023 г. по описа на Районен съд - Харманли е признан за установено, на основание чл. 124, ал. 1 от ГПК, по отношение на „Електроразпределение Юг“ ЕАД, с ЕИК 115552190, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, ул. „Хр. Г. Данов“ № 37, че Ф. С. К., с ЕГН ***** от ****, че не дължи сума в размер на 1062,19 лв., представляваща корекция на сметка за минал период от 01.02.2023 г. до 10.04.2023 г. начислена във връзка с установено неточно измерване на количеството електрическа енергия от електромер с фабричен номер № **** монтиран да измерва консумираната електрическа енергия в обект находящ се в **** с ИТН ****. С решението съдът е осъдил „Електроразпределение Юг“ ЕАД, гр. Пловдив, да заплати на Ф. С. К., с ЕГН ***** от *** сумата от 450,00 лева, представляваща деловодни разноски.

Недоволен от така постановеното решение с останал въззивникът „Електроразпределение Юг“ ЕАД - гр. Пловдив, който чрез пълномощника си юрк. В. И.

обжалва същото в срок, с оплаквания за неправилност, необоснованост, постановено при непълнота на ценените доказателства и в нарушение на материалния закон. Излагат се съображения във връзка с дължимостта на сумата, която е включена в коригиращата сметка и съответно издадената въз основа на нея фактура. Изложени са съображения и относно приложението на материалния закон във връзка с измененията в законодателството и по-конкретно за правилата за измерване на количеството електрическа енергия, които счита, че следва да намерят приложение в настоящия случай. Позовават се и на новата съдебна практика на ВКС, която моли да бъде взета предвид от въззивната инстанция. Претендира се от въззивната инстанция да отмени изцяло обжалваното решение и вместо него да постанови ново, по съществото на спора, с което да отхвърли изцяло предявения отрицателен установителен иск с правно основание чл. 124, ал. 1 от ГПК като неоснователен и недоказан и присъди направените по делото за двете инстанции разноски. В жалбата се прави и възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на ищеца и се представя списък на разноските, както и пълномощно.

В срока по чл. 263, ал.1 от ГПК не е депозиран писмен отговор на подадената въззивна жалба от въззиваемата Ф. С. К., с ЕГН ***** от ****.

СЪДЪТ, след като прецени събраните по делото доказателства и във връзка с наведените във въззивната жалба оплаквания, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Първоинстанционният съд е бил сезиран от Ф. С. К., с ЕГН ***** с искова молба, с която срещу „Електроразпределение Юг“ ЕАД, с ЕИК 115552190, гр. Пловдив е бил предявен иск с правно основание чл. 124, ал.1 ГПК.

Ищцата излага твърдения, че е ползвател на електроенергия, с клиентски № *** и с ИТН *** на адрес, находящ се в ****. Счита, че не дължи процесната сума, тъй като въпреки изменението на ПИКЕЕ и предвидената в чл.48, корекционна процедура на основание чл.15, ал.3 от ЗНА не следва да бъде приложена като противоречаща на чл.82 от ЗЗД. Обективната отговорност е изключение, тъй като ангажира отговорността на едно лице независимо от неговото поведение, поради което и нейното предвиждане е единствено правомощие на законодателя, а не на административен орган като ДКЕВР. Поради това и начислената с фактура № ***/03.05.2023г. сума в размер на 1062,19 лв., представляваща корекция на сметка за минал период от време, а именно от 01.02.2023 г. до 10.04.2023г. е недължима поради начална липса на основание за начисляването ѝ. Претендира от съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответното дружество, че не дължи сумата по процесната фактура.

В едномесечният срок по чл. 131 ГПК, ответникът „Електроразпределение Юг“ ЕАД е депозирал отговор на исковата молба, в който е оспорил исковата претенция като неоснователна. Излагат се доводи по отношение на релевантните за спора факти и се посочва че основанията за корекция на сметката на ищеца са ПИКЕЕ, приети на основание чл. 83 от ЗЕ. Ирелевантен както за спора, така и за правото на ответника за преизчисление оставал въпросът кой е извършил неправомерното въздействие върху електромера. Съгласно

сега действащите ПИКЕЕ преизчислението на количеството електроенергия се извършвало от операторите на съответните мрежи. С оглед изложеното, ответникът претендира да се отхвърли предявения иск като неоснователен и да им бъдат присъдени направените по делото разноски.

За изясняване на делото от фактическа страна първоинстанционният съд е събрал и обсъдил всички относими доказателства, касаещи релевантните за спора между страните факти и обстоятелства. По делото са допуснати и приети като доказателства приложените към исковата молба и към писмения отговор документи, назначена е съдебно-техническа експертиза и е разпитан като свидетел В. Д. Б., служител при ответника.

По делото не се спори, че ищецът е потребител на електроенергия, доставяна и снабдявана по електропреносната мрежа, чийто оператор е ответното дружество.

Към момента на проверката на СТИ действат приетите от КЕВР (обн. ДВ бр. 35 от 30.04.2019г.) съобразно правомощията □ по чл. 83, ал. 2, изр. второ от ЗЕ подзаконови норми, и уреждащи хипотезата на чл. 83, ал. 1, т. 6 от същия закон – правилата за измерване на количеството електроенергия регламентиращи принципите на измерване, начините и местата за измерване, включително реда и начините за преизчисляване на количеството електрическа енергия при установяване на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия или за която има измерени показания в невизуализиран регистър на средството за търговско измерване, както и създаването, поддържането и достъпа до регистрираните от тези средства база данни. Освен изложеното, ПИКЕЕ, съобразно чл. 104а, ал. 2, т. 5 и чл. 98а, ал. 2, т. 6 от ЗЕ урежда процедурата по осъществяване на корекция на сметката на потребителя на електроенергия.

Между страните няма спор и се установява от приетия като доказателство по делото констативен протокол № *** от 10.04.2023 г., че на посочената дата - 10.04.2023 г. представители на „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД са извършили проверка на измервателната система на клиент с клиентски номер № *** за обект с ИТН № *** на адрес, находящ се в **** и средство за търговско измерване с фабричен № *** , в присъствието на С. И. С. и В. Д. Б. служители в "Електроразпределение юг" ЕАД и участник в проверката на електромера на ищеца И. К. Я.

При проверката е било установено, че грешката на електромера е извън допустимите норми и не отчита правило електрическа енергия, поради което е бил демонтиран, запечатан с пломба. Монтиран бил нов изправен електромер.

С писмо с изх. № ***/03.05.2023 г. с обратна разписка, изпратено на ищцата по пощата е била уведомена от ответника за извършената проверка, както и че на основание чл. 50. ал. 1. т. 2 ПИКЕЕ, че ще бъде коригирана сметката за ел. енергия, за периода от 01.02.2023 г. до 10.04.2023 г. за 90 дни, чрез допълнително начисляване на сума в размер на 1062,19 лева.

От приетите по делото писмени доказателства - справка за коригиране на сметката за електроенергия, фактура № ***/03.05.2023г. и извадка от електронното досие на

измервателната система е видно, че вследствие на установено неизмерване, непълно или неточно измерване на количеството електрическа енергия за електромер № ***, за периода от 01.02.2023 до 10.04.2023 г. на ищцата допълнително е начислена енергия - общо 1626 кВтч, на стойност 1062,19 лв. с ДДС.

Видно от заключението на назначената съдебно-техническа експертиза представеният по делото констативен протокол № *** от 29.03.2023 г. за техническа проверка и подмяна на средства за търговско измерване отразява техническото състояние на средство за търговско измерване с фабричен № ***, което е резултат от техническа неизправност по смисъла на чл.52, ал.1 от ПИКЕЕ.

Описаното в раздел "При проверката" от констативния протокол води до неизмерване на консумираната електрическата енергия в ИТН ****. Правилно била приложена методиката за изчисляване на изчисленото неотчетеното количество електроенергия така, както е заложена в чл.52, ал.1, т.2 от ПИКЕЕ, а неизмереното количество е остойностено правилно съгласно чл.56, ал.3 от ПИКЕЕ.

Доколкото липсва спор по изложената фактическа обстановка и наведените с въззивната жалба доводи, във връзка с изводите на районния съд по съществото на спора, въззивната инстанция не намира за необходимо да преповтаря описаната в решението на първоинстанционния съд фактическа обстановка.

Спорният момент в производството се свежда до това дали отговорността на длъжника-ищец в производството има виновен характер и дали извършената проверка от страна на ответното дружество е едностранна, без участие на абоната. При анализа на относимата към спора правна уредба, се извежда, че подзаконовия нормативен акт – ПИКЕЕ урежда условията и реда за установяване случаите на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електроенергия. В раздел IX на ПИКЕЕ е регламентиран редът, т.е. техническата процедура по установяване на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия, но не и възникването на отговорност за крайния потребител на електрическата енергия. Възникването на отговорността за крайния потребител и коригиране на неговата сметка е предвидена в чл. 53 – 54 от ОУ на ЕВН ЕР, както и в чл. 28 от ОУ на ЕВН ЕС).

Крайният потребител, какъвто безспорно е ищецът е обвързан от договорно правоотношение с крайния снабдител – ЕВН ЕС, както и с ЕВН ЕР. Тази договорна връзка между потребителя и крайния снабдител (ЕВН ЕС) възниква по специален ред, уреден в чл. 98а от ЗЕ, т.е. отношенията между страните се уреждат, както от законовата регламентация, така и от общите условия на крайния снабдител на електроенергия и очертава правата и задълженията им. Липсва пряка договорна връзка между потребителя и ответното дружество. Чл.50 ПИКЕЕ урежда, че операторът на съответната на мрежа – в случая ответното дружество „ЕР ЮГ“ЕАД има право единствено да извършва изчисленията, без обаче да има право да коригира сметката на крайния потребител. Това води и до извода на въззивната инстанция, че задължение за плащане по извършена корекция на сметка може да възникне само въз основа на договор, като се изисква виновно поведение на потребителя.

Подобно въздействие, извършено именно от ищец – потребител, както е посочил районният съд, не е доказано в хода на първоинстанционното производство.

На следващо място от цитираните по-горе разпоредби не може да се извлече уредена в закон безвиновна отговорност на потребителя, съответно и възможност от страна на електроснабдителното дружество да извършва промяна в сметката на потребителя, още по-малко пък в полза на ответното дружество, което се явява трето лице за договорната връзка между снабдител и потребител. ПИКЕЕ се ограничава само до въпросите по измерването, и или установяване на неизмерената такава на ел. енергията, с възможността за корекция в сметката на реално потребената електроенергия, но без да дава възможност да установяване на безвиновна отговорност за потребителя в желаната от ответника насока. Съответните подзаконовни норми, на които се основава твърдяното задължение по процесната фактура излизат извън предметния обхват на чл. 83, ал. 1, т. 6, вр. чл. 104а, ал. 2, т.5 и чл. 98а, ал. 2, т. 6 от ЗЕ, поради което и като противоречащи на акт от по-висок ранг не следва да бъдат прилагани /арг. чл. 15 ЗНА/.

С извършването на корекция на потребяваното количество електроенергия и нейното остойностяване дружеството – жалбоподател на практика въвежда задължение в тежест на ищеца – потребител, доколкото последният остава задължен да плати паричната равностойност на количеството електрическа енергия, погрешно измерено от неизправния електромер за един минал период от време. Възприемането на подобен подход води до извода, че ищецът – потребител дължи плащане поради неизпълнение на своите договорни задължения. По същество това означава, че се ангажира неговата договорна отговорност. Съгласно чл. 81 – 82 от ЗЗД договорната отговорност на длъжника има виновен характер. В първоинстанционното производство ответното дружество не е доказало, че е налице виновно действие или бездействие от страна на ищеца – потребител, което да обоснове възникването в негова тежест на задължение за плащане на грешно измерената от СТИ електрическа енергия.

Несъстоятелни са доводите на ответното дружество, изложени в отговора на исковата молба, че в приложимата правна уредба по Закона за енергетиката и ПИКЕЕ не се посочвало като предпоставка за корекция на сметките наличието на виновно поведение. В тази насока разпоредбите на чл. 104 – 107 от Закона за енергетиката не въвеждат изключения от принципа за виновния характер на неизпълнението при договорните задължения. Посочените разпоредби на ЗЕ регламентират само съдържанието на общите условия за пренос и достъп на електрическа енергия до крайните клиенти, като във всички останали въпроси, включително касаещи и тези по неизпълнението, намират приложение чл. 79 – 82 от ЗЗД.

В тази връзка настоящия състав на въззивния съд счита, че не може да се приеме, че безспорно установените отклонения в работата на процесното СТИ, довели до по-ниско отчитане от действителното потребление на електроенергия от въззиваемата страна са резултат от поведението на потребителя. Напротив начислената сума за плащане по процесната фактура е резултат на предположение и на презумпция, които са лишени от

законово основание.

В хода на производството не се установява, че именно потребителят е осъществил описаното въздействие върху СТИ. За да бъде основателна такава корекция на сметка законът изисква несъмнено да се докажат извършените действия от страна на потребителя по манипулиране на СТИ, както и пряко породената от тях неотчетена електроенергия, консумирана от потребителя. Сметката трябва да отразява конкретно само реалното енергийно потребление за определен период, като информацията следва да се представи за това по ясен и разбираем начин.

Съгласно [чл. 89, т. 4](#), [чл. 116](#) и [чл. 120 от ЗЕ](#), средството за търговско измерване на електроенергия е собственост на разпределителното дружество, което го монтира на определено от него място, като се стопанисва и се поддържа винаги технически изправно от него. Достъп до СТИ имат само служители на дружеството, без такъв да е гарантиран и предоставен на потребителите. Следователно основната отговорност по поддръжката, изправната работа на СТИ, отчетността на същите и т. н. по законов път е възложена именно на електроснабдителното дружество, без да е възможно в тази насока да се ангажира поведение от страна на купувача на ел. енергия, който впрочем няма и подобни задължения. Изискуемото му поведение в рамките на договора с доставчика по отношение на техническата инфраструктура на електропреносната мрежата и устройствата ☐ е за бездействие. Тези отговорности на дружеството са конкретно проявление на принципа на защита на потребителя по [чл. 2, ал. 2 от ЗЕ](#), поради което и последният няма възможности за достъп до СТИ. Отговорностите поради това са прехвърлени именно на оператора на електропреносната мрежа, който е длъжен по всяко време да осигурява коректното отчитане на действително потребената електроенергия, и да вземе мерки както при по-ниско отчитане, така и при завишено отчитане на същата. Очевидно в нарушение на тези принципи са и ПИКЕЕ, които автоматично прехвърлят риска и последиците дори от елементарна повреда в отчитащото устройство в отговорност на потребителя, която последният следва да репарира в полза на крайния доставчик. Абсолютно противоречие със закона е въз основа на обективно установено неправилно отчитане на ел. енергия от СТИ, отговорността да се прехвърля върху потребителя, без да се докажат виновните му действия. Още повече, че само дружеството е собственик и оператор с единствен достъп до измерващото устройство.

От друга страна правилата от ПИКЕЕ противоречат на договорната същност на отношенията между потребителя и крайния снабдител – трето за настоящия спор лице и я модифицират в полза на дружеството ответник, което пък е трето за договорната връзка между потребителя и снабдителя лице. Същите не са и част от самия договор за доставка на електроенергия, но въпреки това са основание за интервенция в договора и против правата на крайния клиент по смисъла на §1, т. 3б, т. 27г от ДР на ЗЕ. Процесните задължения, обективирани в издадената фактура са резултат на извършената проверка на СТИ, ползвано от ищцовата страна от длъжностни лица на дружеството. За проверката е съставен протокол.

Настоящият състав намира, че дори и надлежно съставен констативния протокол е документ, който касае само извънсъдебните отношения между страните и е част от тази също така извънсъдебна процедура. При налично съдебно оспорване, независимо от съдържанието и редовността му, се прилагат общите правила на доказване по ГПК в призмата на договорната отговорност по чл. 82 от ЗЗД. Още повече, че съдържанието на протокола по ПИКЕЕ, като частен свидетелстващ документ касае само удостоверяване на състоянието и показанията на СТИ към момента на проверката, без в нито една хипотеза този документ да доказва виновно неизпълнение на договорни задължения, увреждащи действия/бездействия от страна на купувача на ел. енергия, които да са довели до техническите аномалии, каквато е и същността на доказване в настоящото производство. Идентична е и доказателствената стойност на експертизата по делото и метрологичния протокол за СТИ. В тази връзка, дори да се установи спазена процедура по ПИКЕЕ, това не рефлектира върху крайните изводи на въззивната инстанция за основателност на исковата претенция. Правилата от ПИКЕЕ противоречат на договорната същност на отношенията между потребителя и крайния снабдител – трето за настоящия спор лице и я модифицират в полза на дружеството ответник, което пък е трето за договорната връзка между потребителя и снабдителя лице. Същите не са и част от самия договор за доставка на електроенергия, но въпреки това са основание за интервенция в договора и против правата на крайния клиент по смисъла на §1, т. 3б, т. 27г от ДР на ЗЕ.

С оглед изложените съображения първоинстанционният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, което следва да се потвърди изцяло.

Предвид неоснователността на подадената въззивна жалба въззивното дружество ще следва да бъде осъдено да заплати на въззиваемата страна направените пред настоящата инстанция разноски – 450,00 лева - за адвокатско възнаграждение.

Въведеното с жалбата възражение с правно основание чл.78, ал.5 от ГПК за прекомерност на заплатеното от въззиваемата страна адвокатско възнаграждение в размер на 450,00 лева е неоснователно с оглед цената на предявения иск – 1062,19 лв. и според разпоредбата на чл. 7, ал.2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което адвокатско възнаграждение за процесуално представителство за въззивната инстанция следва изцяло да се уважи.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №198/01.12.2023г., по гр. дело № 437/2023г. на Районен съд - Харманли.

ОСЪЖДА „Електроразпределение Юг“ ЕАД, с ЕИК 115552190, със седалище и адрес на управление гр. Пловдив, ул. „Христо Данов“ № 37, да заплати на Ф. С. К., с ЕГН ***** от ***** разноски за въззивната инстанция в размер на 450, 00 лв.– за адвокатско

възнаграждение.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____